

Bc. Dominika Belejová, Trebišov

adhézia

úkosom spomienok
dychtivo chytá
márnivé obrazy,
klamstvami sýta
vernosť si pýta,
keď on chce zachytiť
jej tela odrazy.

v šume vetra zvädnutá
kráča si zvesela,
havranie vlasy,
dotykom krásy
roztopeným slnkom
spod kože vyviera.

opustená kráča,
hladí zem nohami,
ach, taká sladká,
spod jeho zovretia
preteká prstami.

kúskami úlomkov
vinúc sa pomedzi prsty
vo vzbĺknutí žalostnom
a splynutí vreloom
zas končia
v adhéznosti.